P6_TA-PROV(2004)0023

Situationen i Georgien

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Georgien

Europa-Parlamentet,

- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Georgien på den anden side[1], som trådte i kraft i 1999,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om forbindelser med landene i regionen og særlig sin henstilling af 26. februar 2004 til Rådet om EU's politik over for Sydkaukasus[2],

- der henviser til, at regionen indgår i Den Europæiske Unions naboskabspolitik om et bredere Europa, og at regionens lande har det erklærede langsigtede mål at deltage fuldt ud i europæisk integration og samarbejde,

- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,

A. der henviser til de igangværende politiske og økonomiske reformer, foranstaltningerne til skabelse af stærke og effektive demokratiske institutioner, og de bestræbelser, som den nye regering har gjort for at bekæmpe omfattende korruption og derved sikre et fredeligt og blomstrende Georgien, der kan bidrage til stabilitet i regionen og i det øvrige Europa,

B. der beklager, at der for nylig udbrød voldelige konflikter i regionen Sydossetien, og at volden er eskaleret med døde, sårede og alvorlige materielle skader til følge,

C. der påpeger, at de manglende fremskridt i løsningen af konflikterne i regionerne Abkhasien og Sydossetien hindrer udviklingen i Georgien,

D. der finder, at Den Europæiske Union må øge sin støtte til den fortsatte indsats med henblik på at løse konflikterne i Georgien og regionen Sydkaukasus i samarbejde med Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og andre aktører,

E. der mener, at "præsidentvalget", som fandt sted i Abkhasien den 3. oktober 2004, må betragtes som ugyldigt og uacceptabelt i mangel af en aftale om Abkhasiens endelige status, og bemærker, at dette valg var baseret på et vælgerkorps bestående af 115 000 personer, men at over 300 000 georgiere forinden havde fået frataget deres stemmeret, efter at de var blevet fordrevet fra deres hjem i regionen,

F. der beklager, at de russiske myndigheder for nylig har talt om anvendelse af forebyggende militæraktioner i Sydkaukasus som led i Ruslands sikkerhedsdoktrin, og understreger den afgørende rolle, som Rusland bør spille i løsningen af de eksisterende konflikter,

---

[1] EFT L 205 af 4.8.1999, s. 1.
[2] P5_TA(2004)0122.

1. udtrykker sin fulde støtte til Georgiens suverænitet og territoriale integritet og understreger nødvendigheden af at nå frem til en løsning på konflikterne i Abkhasien og Sydossetien gennem forhandlinger og tillidsskabelse, hvilket udelukkende må ske med fredelige midler med respekt for de georgiske folkeslags ret til at fastlægge deres egne kulturelle, sociale, økonomiske og politiske mål;

2. anmoder om, at Georgiens regering definerer et tilsagn om fremtidig autonomi i Abkhasien og Sydossetien, idet et sådant tilsagn synes at være en forhåndsbetingelse for at nå til en fredelig løsning af konflikterne og national enhed på grundlag af samtykke;

3. fastholder, at fuldstændig demilitarisering af den sydossetienske konfliktzone med undtagelse af OSCE's fælles fredsbevarende styrke er en forudsætning for en varig og fredelig løsning af konflikten i denne region; anmoder Rådet om at give sin støtte til yderligere effektivisering af OSCE-missionen i denne region;

4. afviser "præsidentvalget" i Abkhasien som ugyldigt og opfordrer Kommissionen og Rådet til at give deres støtte til intensivering af den under FN's ledelse igangværende forhandlingsproces i Georgien-Abkhasien-konflikten;

5. glæder sig over ESFP-retsstatsmissionen til Georgien; mener, at denne mission er et skridt fremad i forbindelserne mellem EU og Georgien som led i bestræbelserne for, at Georgien kan etablere dybere og mere effektive forbindelser til EU og tilslutte sig EU's naboskabspolitik;

6. opfordrer Den Europæiske Union og EU's formandskab til at stille alle nødvendige midler til rådighed for EU's særlige repræsentant for Sydkaukasus, således at hans aktion bliver effektiv og synlig, og træffe yderligere afgørende foranstaltninger for at sikre EU's politiske mål i regionen, bl.a. ved at vise vilje til at mægle i konflikterne;

7. opfordrer Kommissionen og Rådet til helt og holdent at inddrage Den Russiske Føderation i denne proces med sikring af stabilitet gennem politiske drøftelser og opfordrer Den Russiske Føderations regering til at afstå fra enhver handling, der kunne bringe denne proces i fare; opfordrer Rådet og Kommissionen til at lade spørgsmålet om Georgiens territoriale integritet opføre på dagsordenen for dialogen med Rusland som led i partnerskabs- og samarbejdsaftalen;

8. opfordrer indtrængende Den Russiske Føderation til at overholde sine forpligtelser fra OSCE-topmødet i Istanbul i 1999 med hensyn til reduktion og tilbagetrækning af russiske militærstyrker fra Georgien, og glæder sig over Georgiens tilsagn om, at udenlandske tropper ikke vil rykke ind, når det russiske militær trækker sig tilbage, hvilket præsident Saakashvili har givet udtryk for i FN;

9. kræver aktiv deltagelse fra EU's side i udformningen af en række initiativer, der kan bryde den fastlåste situation i regionen;

10. glæder sig i den forbindelse over den indgåede aftale om et fremtidigt møde mellem Georgiens premierminister Zurab Zhvania og Sydossetiens separatistleder Eduard Kokoiti; opfordrer Rådet til at følge udviklingen nøje og gøre enhver indsats for at lette dialogen og hindre den spændte situation i at eskalere;

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, EU's formandskab, FN's generalsekretær, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, NATO's generalsekretær, Georgiens præsident og parlament og de-facto-myndighederne i Sydossetien og Abkhasien.